

For Skibe, paa hvilke Londoner-Konventionen af 20. Januar 1914 finder Anvendelse, og for Skibe, der ikke har været den hidtidige Tilsynslovgivning undergivne, fastsætter Ministeren for Industri, Handel og Søfart Overgangsbestemmelser.

§ 46 i samme Lov bortfalder.

§ 8.

§ 9.

Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1925. De udvidede Bestemmelser i § 1 om Lasteliniemærker og Fribordscertifikater for visse Passagerskibe gennemføres for disse Skibes Vedkommende ved det første efter Lovens Ikrafttræden forestaaende Hovedsyn, dog senest den 1. Oktober 1925.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart bemyndiges til efter Udløbet af fornævnte Frist i Lovtidende at kundgøre Loven i den ved Bestemmelserne i de foranstaaende §§ 1—8 ændrede Skikkelse, jvf. herved tillige kgl. Resolution af 23. April 1924 angaaende Oprettelse af Ministeriet for Industri, Handel og Søfart, som:

„Lov om Tilsyn med Skibe af 29. Marts 1920 med Ændringer af 1925.“

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til § 1.

Efter Bestemmelserne i § 10 i Lov Nr. 145 af 29. Marts 1920 skal Skibe, der ikke farer paa fremmed Havn og udelukkende anvendes i indskrænket Fart — Øst for Linien: Lindesnæs—Texel — ikke have Lasteliniemærker eller være forsynede med Fribordscertifikat. Da Bestemmelsen om, at Skibe, der farer paa fremmed Havn, skal have Lasteliniemærker og Fribordscertifikat, forsaa vidt angaar Skibe i den indskrænkede Fart, ikkun er truffet med det Forhold for Øje, at traktatmæssige Aftaler med Norge, Sverige og Østersøstaterne skulde nødvendigvis gøre, at Skibe, der anløber disse Magters Havne, forsynedes med Lasteliniemærker, har man, da saadanne Aftaler endnu ikke foreligger, i § 4 i Bekendtgørelse Nr. 106 af 28. Februar 1921, jfr. § 10, 2. Stk. i Loven af 1920, truffet den Bestemmelse, at alle Skibe i indskrænket Fart — uden Hensyn til om de anløber fremmed Havn — indtil videre skal være fritagne for at opfylde Fribordsbestemmelserne.

De saaledes gældende Bestemmelser om Skibes Forsyning med Lasteliniemærker og Fribordsbrev svarer i alt væsentligt til de Regler, der efter Forhandling med Skibsfartens Repræsentanter indførtes ved midlertidig Lov Nr. 114 af 14. Maj 1909, og som for Skibe i vore hjemlige Farvande ikke indførte nogen Pligt til at have Lastelinie-

mærker, idet man her fandt det rettest at give efter for Skibsfartens Ønske om, at Skibe i den Fart — under Hensyn til Konkurrencen fra de omliggende Landes Skibsfart — skulde holdes fri af Lasteliniebestemmelserne. Begivenheder i vore egne Farvande i de senere Aar — sidst Passagerdamperen „Thor“s Forlis i Drogden i Juni Maaned 1924 — har imidlertid vist, at der er Grund til at udvide Anvendelsen af Lasteliniebestemmelserne saaledes, at disse herefter kommer til at omfatte *alle* Passagerskibe saavel som Skibe og Fartøjer, der vel ikke er Passagerskibe i Lovens Betydning, men dog anvendes til en efter Skibstilsynets Skøn regelmæssig Befordring af Passagerer.

Derimod har man ikke fundet Anledning til under Lasteliniebestemmelserne at foreslaa inddraget de rene Fragtskibe i indskrænket Fart — praktisk set altsaa de smaa Sejlskibe i Indenrigsfarten og Farten paa det nærmeste Udland — bl. a. af den Grund, at i hvert Fald Faren for en uheldig Anbringelse af Lasten i disse Skibe er saa væsentlig ringere end for de blandede Fragt- og Passagerskibe.

Til § 2.

I de siden Ikrafttrædelsen af Lov Nr. 145 af 29. Marts 1920 forløbne Aar har Administrationen gentagne Gange savnet